

גוט שבת Gut Sábész

20. évfolyam 8. szám • Ára: 330 HUF • ב"ה

KIADJA: CHABAD-LUBAVICS ZSIDÓ NEVELÉSI ÉS OKTATÁSI EGYESÜLET

Gyertyagyújtás Budapesten: 15:55 • כ"א חשוון תשע"ח • 2017. 11. 10. • פרשת חיי שרה • Szombat kimenetele: 17:02

Ráckevei Sábáton – nagyváradai szemmel

Újabb teltházas sábbátonnak adott otthont a ráckevei Kék Duna wellness hotel. Ezúttal különleges vendégekkel bővült a pihenésre és feltöltődésre váró családok, baráti társaságok köre. A szervezők nagy öröme Nagyváradról egy egész csoport érkezett. Sokat meséltek a nagyváradai zsidóság múltjáról, jelenéről, lehetőségeiről. Nagy öröm volt megismerkedni a csoport tagjaival és rajtuk keresztül a váradai zsidósággal. *Freundlich Ádám*, aki szombat este érdekesítő előadást is tartott minderről, kérésünkre beszámolt arról is, ők hogyan érezték magukat velünk.

Vegyes érzésekkel telítve érkezünk meg péntek dél körül Ráckevére. Talán azért, mert egy kicsit más világba csöppentünk. Persze mi is tartunk péntek esti istentiszteletet és az Oneg Sabatok sem idegenek a számunkra, de a „nagy öregek” sajnálatos eltávozásával az autentikus ortodox zsidó élet és tradíció tisztelet – hogy is fejezzem ki magam, hogy ne sértsek meg senkit? –, kissé elhígt mifelelénk. Így egy kicsit féltünk, hogy nem tudunk beilleszkedni a hangulatba.

Szorogásaink indokolatlanul bizonyultak! A napsütés, a

mesés környezet és a meleg, családias fogadtatás – amit tetézt egy pár perces welcome-beszélgetés a Rabbival – feledtet velünk minden aggályt. Nagyon gyorsan rájöttünk, hogy hazaérkeztünk a családukhöz. Percek alatt részeseinek éreztük magunkat a közösségnek és ezúton meg is szeretném köszönni minden résztvevőnek, hogy ehhez hozzájárult.

A *Kábálát Sábát* volt számomra a nagy élmény. Úgy éreztem magam mintha, a bevezetőben már említett, „nagy öregek” társaságában, a (Váradai) Sász Chevra-ban, a megszokott helyemen ülnék egy fél évszázadnyival korábban. Élvezet volt számomra hallgatni az imát úgy, ahogy azt apámtól is hallottam, és nagy öröm volt újra gyermekhangot hallani ima közben.

Az előadások és a kapcsolódó beszélgetések nagyon érdekesek voltak egytől egyig és mindegyikről úgy álltam fel, hogy „de kár, hogy ilyen rövid az idő”. Nagyon tudtam sajnálni, hogy ki kell hagyni valamit, mikor a programok fedték egymást. Szándékosan nem fogom egyik előadást se külön kiemelni, mert úgy érzem, nem lenne igazságos a többivel szemben.

Volt még egy apró momentum, ami viszont számomra nagyon nagy jelentőséggel bírt, és valahogy megkoronázta az eseményt. Egy rövid vallomást kell tennem, hogy érthetővé váljon az egész. Nincs nagy gyakorlatom a tfilin feltevésében, nem is hoztam magammal és hogy elkerüljem a kellemetlen helyzetet, a vasárnap reggeli istentisztelet elblicceltem. Az ima befejeztével reggelizni gyűltünk már össze, amikor az egyik szervező közeledett felém. Fel is készültem lelkileg egy jogos megjegyzésre, de ehelyett elővett egy tfilint és mintha a legtermészetesebb dolog lenne, segített feltenni és közösen elolvastuk a „*Smá*”-t, mert a nap így jobban kezdődik. Tényleg jobban kezdődött, köszönöm!

Hogy mivel lettünk többek ezután a rendezvény után, hosszasan tudnám sorolni, bölcsességek, barátságok, kilók, kellemes emlékek.... Én mégis egy mondatot emelnék ki, ami ott elhangzott és számomra mint egy ébresztő hatott: a születésnapodon azt ünnepeljük, hogy a Teremtő úgy gondolta hogy a világ nem létezhet nélküled.

*Freundlich Adam
Nagyvárad*

Mázl tov!

Gratulálunk *Yaakov és Sarah Gendelmann*nak kisfiuk születése és körülmetélése alkalmából. A *brit milá* szertartáson a kisfiú a *Dán Áser* nevet kapta. Kívánjuk, hogy neveljék gyermeküket tóratanulásra, micvákra és zsidó esküvőre!

Újra együtt csúszunk!

Ötödik alkalommal rendezik meg az EMIH családi sítáborát. Az úti cél idén is a murauai Kreischberg sípálya (Ausztria). A pályaszálláson helyben főzött, glatt kóser ellátást tudnak nyújtani a résztvevőknek. A síeléssel töltött nap után közös programokhoz lehet csatlakozni, *Köves Slomó* rabbi és *Megyeri András Jonatán* izgalmas, interaktív óráin a zsidóság korábban nem ismert részeibe lehet bepillantani. A december 21-27. között megrendezendő családi sítábor ára felnőtteknek 150 ezer, gyerekeknek 110 ezer forint, mely a szállást és a teljes glatt kóser ellátást foglalja magába.

Jelentkezés és további információ Szilánk Zsuzsánál:
06309903694;
szilank.zsuzsa@zsido.com

Hetiszakasz

Sára 127 éve

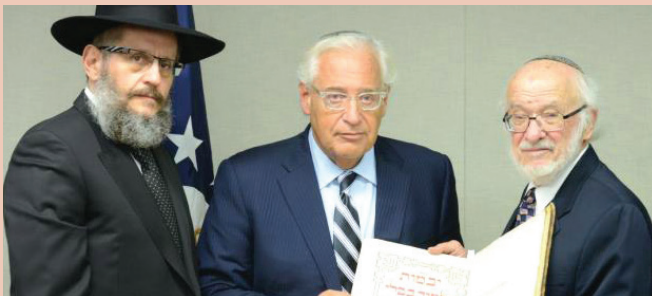
Szakaszunk – *Chájé Szará* (1Mózes 23–25:18.) – Sára ösnyánk halálával kezdődik. Sára 127 éves korában hunyt el. Ábrahám, temetkezési helyet keresve, hosszas alkudozás után megveszi a Máchpéla barlangot a hettita törzsfőnöktől, és ott temeti el felesé-

gét. Később odatemetik Ábrahámot is, majd Izsákot, Jákobot és feleségeiket. Ábrahám elküldi szolgáját szülőföldjére, Mezopotámiába, hogy a családjából feleséget hozzon fiának. A küldetés sikerrel jár, és Izsák feleségül veszi Rebekát, Betuél lányát.

Zsidó híradó

A Chábád visszaszerzett egy ellopott Talmud-kötetet

Ha nem sikerül az akció, a könyvet elárverezték volna

2017. október 24-én a Columbiái Kerületi Bíróság az Egyesült Államokbeli Agudas Chasidei Chabad javára döntött egy sürgősségi tárgyaláson. Az illegálisan Oroszországban tartott Schneerson archívum és könyvtár visszaszerzéséért hosszú ideje folytat harcot a chábád mozgalom. Egy, a napokban hozott bírósági döntés értelmében a Chábád hozzájuthat a gyűjtemény egy értékes darabjához.

A tárgyalást sürgősséggel hívták össze, miután kiderült, hogy az egyik ellopott könyvet, a Babilóniai Talmud egy kötetét, melyet a negyedik lubavicsi rebbe, Smuel Schneerson rabbi használt, néhány nappal később bocsátják árverésre Jeruzsálemben.

A Chábádot két ügyvédi iroda hat ügyvédje képviselte,

nemzetközi igazságügyi segítségnyújtási kérelmet intéztek a Kedem Aukciósházhoz. A bírósági meghallgatás után a Chábád értesítette az aukciósházat a döntésről, és arra kérte a ház illetékeseit, hogy távolítsák el az árverésre kínált tételek sorából az őket illető kötetet.

A kötetet átszállították az Egyesült Államok izraeli nagykövetségére, ahol David Friedman amerikai nagykövet találkozott Jozsef Aharonov Chábád rabbival, valamint az ügyet képviselő egyik ügyvéddel, Nat Lewinnel, majd közösen megtekintették a kötetet.

A hivatalos egyeztetések után a könyvet az Egyesült Államokba szállítják, hogy az Agudas Chasidei Chabad brooklyni könyvtárában helyezték el.

A bölcs szolgálja

Eheti szakaszunkban olvassuk, hogy Eliezer, Ábrahám szolgálja Háránba utazik, hogy fellelje Rebekát és feleségül kérje őt Izsák számára. Amikor megjelenik Rebeka családja előtt, látogatásának céljáról való beszámolóját a következő szavakkal előzi meg: „Ábrahám szolgálja vagyok.”

A Talmud tanítja, hogy az ősapák szolgálói olyan magas spirituális szinten voltak, hogy még a hétköznapi beszélgetéseikben is mindig rejlett valamilyen tanítás. Vajon mi volt a tanítás Eliezer bemutatkozásában?

Eliezer teljes mértékben összhangban volt a küldetésével. Bár meglett volna rá a lehetősége, hogy Ábrahám és Izsák mögül kicsit saját magát is kidomborítva saját nevében, Eliezerként mutatkozzon be és részletesen számot adjon küldetéséről, ehelyett azonban csak annyit mondott: „Ábrahám szolgálja vagyok”. Teljes lényében azonosult a küldetésével, hogy Ábrahám iránti hódolatát kifejezve semmi másral ne törődjön, csak azzal, hogy minél hatékonyabban képviselhesse urának az érdekeit.

Isten számos parancsolatot ír elő számunkra a Tórában. Ezek

közül vannak olyanok, amelyekhez saját értelmünkön keresztül is képesek vagyunk kapcsolódni, és ezáltal megőrizni őket. Ilyen például a lopás tilalma vagy az adakozás micvéja. Léteznek azonban olyan előírások is, amelyek számunkra nem felfoghatók, mivel azok a végtelen Isten korlátlan értelmében fogantak, így messze meghaladják felfogóképességünket. Ám, mivel hisszük, hogy ezeket is a jó érdekében kívánja meg tőlünk, megcselekedjük őket.

Ez fontos tanítással bír Isten-szolgálatunkra vonatkozólag is. Isten iránti szeretetünket azzal fejezhetjük ki leghívebben, ha még azokat a parancsolatokat is, amelyek értelmünkkel felfoghatók, az Iránta érzett hódolatra alapozva őrizzük meg, és nem az emberi felfogóképességünkre támaszkodva.

Ha így teszünk, mi is kiváló szolgálókká válunk, mint Eliezer, s akkor az Isten által ránk bízott földi küldetésünket is siker fogja koronázni.

**Kovács Jichak rabbinövendék
cikke Lazar Gurkow rabbi
írása nyomán**

A hét témái: november 13-16.

www.zstsz.hu

Hétfő:	<ul style="list-style-type: none"> Középkori zsinagógák a pogromok árnyékában Hogyan tudjuk a gondolatainkat befolyásolni?
Kedd:	<ul style="list-style-type: none"> Bár Kokhba – a potenciális megváltó Mikor nem jár vissza a kaució? – A lakás bérlet szabályai
Szerda:	<ul style="list-style-type: none"> Szombat női nézőpontból: előkészületek és lelki ráhangolódás „Jákov második csele” Toldot (1Mózes 27.)
Csütörtök:	<ul style="list-style-type: none"> Talmud Brácht traktátus Zohár, a Ragyogás könyve

ZSIDÓ TUDOMÁNYOK SZABADEGYETEME

Tanulj velünk te is!

Imaidők a következő hétre:

Talmud Egylet – Sász Chevra Zsinagóga (VI., Vasvári Pál u. 5.)

Vasárnap-péntek: 8:00: Reggeli ima

Vasárnap-csütörtök: 15:55: Délutáni-esti ima (a Keren Or-ban, Károly krt. 20.)

Péntek: 13:00 Délutáni ima (a Keren Orban);

17:00: **Ábrahám és az Isten: Tárgyalástechnika a Bibliában**

(Oberlander Báruch rabbi előadása); 18:00: *Kábálát Sábát*, majd *Kidus* és vacsora

Szombat: 8:45: Hetiszakasz-tanulás, 9:15: Reggeli ima, majd *Kidus*

15:45: Délutáni ima, majd *szeudá slisit*

Óbudai Zsinagóga (III., Lajos utca 163.)

Hétfő-péntek (munkanapokon): 6:30: Reggeli ima

Péntek: 18:00: Tanulás

18:30: *Kábálát Sábát*, majd *Kidus*

Szombat: 9:15: Hetiszakasz a kabbala tükrében

10:00: Reggeli ima, majd *Kidus*

Velem és a Rebbével történt A Rebbe vigyázott ránk

1935-ben születtem a kanadai Montrealban. Gyerekként olyan zsidó iskolába jártam, ahol az volt a gyakorlat, hogy a világi tárgyak tanulásához levettük a kipánkat. Tanultam egy kis Tórát, egy kis hébert, és tanítás után egy lubavicsi napköziben, nyaranta pedig egy lubavicsi táborban töltöttem az időmet.

Később, amikor a lubavicsi iskola egész napos jesivává alakult, ott folytattam a tanulmányaimat. Nagyon jó diák voltam, de 1948-ban, a bár micvám után elhatároztam, hogy elhagyom Montrealt, hogy a New York-i Torah Vodaas jesivában tanulhassak tovább. Azonban hiába tanultam a Torah Vodaasban, miután megérkeztem New Yorkba, minden lubavicsi *fárbrenge*re elmentem, amire csak tudtam. 1951-ben, 16 éves koromban került sor a Rebbével való első találkozásomra.

Előre szóltak nekem, hogy nem illendő a Rebbe társaságában leülni, de ő mégis arra kért, hogy foglaljak helyet, és bár csupán tizenéves voltam, mégis úgy beszélt velem, mintha köztiszteltben álló személyiség lettem volna. Megkérdezte, mit tanulok a jesivában, és elmondtam neki, hogy a Talmud Gitin traktátusánál tartunk, mely a válás témakörével foglalkozik. Azt mondta erre: „Tudod, a válás koncepciója minden egyes zsidóra vonatkozik. Miért? Mert mindannyiunknak el kell válnunk a *jécer hárától*, a rossz ösztönünktől.”

Azt is mondta, hogy a jesivabeli tanulmányaim közepette időt kellene szakítanom a muszár, a zsidó erkölcs tanulmányozására, valamint a Tánjára, az Álter Rebbe, a Chábád mozgalom XVIII. századi alapítójának főművére. Erre emlékszem a Rebbével való első személyes találkozásomról.

Nagyjából egy évvel később a szüleim azt szerették volna, hogy hagyjam el a jesivát, és menjek egyetemre, mivel meg voltak győződve arról, hogy a megélhetésemhez diplomára van szükségem. Én azonban nem akartam elhagyni a jesivát, így azt mondtam nekik, hogy csak akkor megyek egyetemre, ha a Rebbe egyetért ezzel. Így került sor a

Rebbével való második személyes találkozásomra. Amikor megkérdeztem, mit gondol arról, hogy egyetemre menjek, így felelt: „Húszéves korodig ne menj!” – Erre aztán feltettem a logikus kérdést: „És amikor húszéves leszek, menjek?” – Azt válaszolta: „Addigra megérkezhet a Messiás, és megválthat minden zsidót, és te is köztük leszel, úgyhogy miért

Ephraim Rosenblum rabbi a Pittsburgh-i Lubavitch Center Campus igazgatója. Az interjú New Yorkban készült 2012 februárjában.

is aggódnál azon, mi lesz, amikor húszéves leszel?”

1953 szimchát Toráját a növérrel töltöttem, aki nem sokkal korábban egy lubavicsi hászidhoz ment feleségül. Szimchát Torá után a növérem audienciára ment a Rebbéhez, és ő arról érdeklődött, hogy már visszamentem-e a jesivába. Amikor a növérem azt felelte, hogy még náluk tartózkodom, a Rebbe ezt kérdezte: „Miért nem próbálsz meg itt tartani?” Így válaszolt neki: „De itt van. New Yorkban lakik. A Torah Vodaasban tanul.” Erre azt mondta a Rebbe: „Miért nem próbálsz meg itt tartani, a mi jesivánkban?”

Amikor hazajött, ezt mondta: „A Rebbe azt szeretné, hogy Chábád jesivában tanulj.” Ez szombat este történt, és azon az éjjelen nem tudtam aludni, ahogyan a következő éjjeleken sem, és ezért elhatároztam, hogy találkoznom kell a Rebbével. Erre kedd éjjel került sor. Elmondtam a Rebbének, hogy a növérem továbbította a kérését. Megkérdezte: „Megtessed?”

„Igen” – feleltem. Aggódtam azonban, hogyan mondom el a Torah Vodaas-beli tanárainknak, hogy egy Chábád jesivában folytatom a tanulmányaimat. Azt mondta a Rebbe: „Mondhatod nekik, hogy korábban, Montrealban Chábád jesivában tanultál, és újra Chábád jesivában szeretnél tanulni.” De így feleltem: „Ezt nem mondhatom, mivel azért megyek el, mert

hogy áthágták volna a micvákat. Ezután ezt mondta a Rebbe: „Van néhány tanuló, akiknek teljes gyógyulásra van szüksége, és azzal szeretném őket megáldani, hogy jobban legyenek, mint annak előtte voltak.”

Nem sokkal ezután visszanyertem az eszméletemet, és a szüleim hazavittek Montrealba. Hat hétig nem tudtam megmozdulni, de azután jobban lettem. Amikor visszatértem a jesivába, üzenetet kaptam a Rebbétől, hogy látni kíván. Bementem az irodájába, és azt mondta: „Szeretném tudni, hogy vagy.” Így vigyázott a Rebbe a hászidjaira.

Amikor 1961-ben az esküvőmre készültem, a Rebbe azt mondta édesanyámnak: „Szeretnék részt venni ezen az örömteli eseményen.” Addigra azonban ő már nem vezetett esküvőket, így anyám érdeklődött, hogy hogyan fog részt venni. „Ne aggódjon” – válaszolta ő. – „Részt veszek.” Fel kellett hívunk a Rebbét, amikor a chupához (esküvői sátor) vezettek, így lélekben kapcsolódhatott az esküvőmhöz, még ha személyesen nem is volt jelen.

Miután megházasodtam, Pittsburghbe költöztem, de a Rebbével való kapcsolatomban továbbra is megmaradt. Egy audiencián a Rebbe azt mondta, hogy vannak olyan emberek, akik csak azért mennek a zsinagógába, hogy kádist mondjanak egy szeretett hozzátartozójuk után, de nem tesznek tfilint. Így folytatta: „Ha valaki kádist mond, de aznap nem tesz tfilint, az eltávozott lelke háborog.” Arra kért, hogy terjesszem el ezt a zsinagógák felügyelői között, hogy ők továbbadhassák az ott imádkozóknak. Így is tettem, a környéken minden zsinagógát bejártam, és beszéltem a felügyelőikkel. Mivel a Rebbe annyira odafigyelt, nekem, a hászidjának is meg kellett tennem a saját részemet.

Ephraim Rosenblum rabbi

Készült a lubavicsi Rebbe életét feldolgozó archívum videóinterjúja alapján.

Az archívum magyar nyelvű változata itt érhető el:

www.youtube.com/alubavicsirebbe

Kóser konyha

Gluténmentes pizza

Glutén- és tojásmentes, tejes

A tésztához:

3 pohár gluténmentes,
burgonyakeményítőtől

készült liszt

2 doboz tejföl

1 ek. só

4 ek. olaj

néhány evőkanál víz,

hogy összeálljon a massa

A tetejére:

1 pohár paradicsompüré

1 fokhagyma összenyomva

1 ek. olívaolaj

só, bors, cukor, szárított
bazsalikom ízlés szerint

1 fej hagyma

néhány kanál olajbogyó

és konzerv kukorica

reszelt sajt

A hozzávalókat tálba tesszük, és alaposan összekeverjük. Annyi vizet adunk a tésztához, hogy kissé ragacsos, de összeálló tésztát kapjunk. A keveréket egy órára hűtőszekrénybe tesszük. Míg a tészta pihen, elkészítjük a feltétet: a paradicsompürét kikeverjük a fokhagymával, a fűszerekkel és az olajjal. A hagymát vékony szeletekre vágjuk, kis olajon megpároljuk. Két pizzazafomat vékonyan kiolajozunk, kettéosztjuk a tésztát, majd a lehűtött tésztát nedves kézzel belesimítjuk a formákba. Megkenjük az ízesített paradicsompürével, ráhalmozzuk a zöldségeket, megszórjuk reszelt sajttal, és 15-20 perc alatt 200 fokra előmelegített sütőben készre sütjük.

A Rebbe Rásáb – a sliách mozgalom megteremtője

Sholom Dovber Schneersohn, a Rebbe Rásáb, vagyis az ötödik lubavicsi rebbe 1860-ban, vagyis a teremtés 5621. évében született a fehéroroszországi Lubavicsban, a negyedik lubavicsi rebbe, a Maharas néven ismert Smuel rabbi harmadik gyermekeként. Tizenkét éves korától kezdte lejegyezni az édesapja által elmondott tanításokat a Chábád haszidizmus filozófiájáról.

Édesapjuk 1882-ben bekövetkezett korai halála után, bátyja, Schneur Zalman Aharon rabbi lemondott javára a Rebbe tisztségéről, de a rebbe Rásáb még tizenegy évig nem fogadta azt hivatalosan.

Sholom Dovber rabbi briliáns rendszerező tudósként ismerték, közel 2000 haszid tanítást adott élete során, sokan a Chábád haszidizmus Maimoni-

dészeként emlegetik. Nagy figyelmet fordított az egyszerű emberekre, külön tanításokat adott azoknak, akik nem ismerték behatóan a haszid filozófiát.

1897-ben alapította meg első iskoláját, amelyben a Talmud tanulmányozása mellett haszid filozófiát is tanultak a diákok. Ez az újszerű iskola volt az első Tomchei Tmim jesiva, amelynek jólképzett diákjai az elkövetkező évtizedekben őrizték és terjesztették a zsidóság lángját a szovjet elnyomás ellenére is.

Sholom Dovber rabbi a legkülönbözőbb módokon támo-

gatta az orosz zsidókat. A 1881-es moszkvai kiűzetés után üzemet alapított a földönfutóvá lett zsidók számára, hogy így biztosítson megélhetést nekik. Nagy figyelmet szentelt az orosz sebben szolgáló zsidóknak, hogy a körülmények ellenére megtarthassák a vallási előírásokat.

Kiállt a reform-mozgalmak ellen a hagyományos zsidóság megtartásáért. Ő küldte az első sliáchokat, küldötteket a Kaukázusban élő zsidókhoz – ez a kezdeményezés az alapja annak az egész világot lefedő küldött hálózatnak, amely a legeldugottabb zugokba is elviszi a zsidóság lángját.

Az első világháború idején Rostovba menekült. Itt hunyt el hatvanéves korában, 1920-ban. „Én elmegyek a mennyországba, az írásokat itt hagyom nektek” – mondta halálos ágyán.

A rabbi válaszol

A szülő nő áldása

Weltz Jiszráél rabbi (1887–1974), aki 1949-ig volt Budapesten az Ortodox Bét Din elnöke, feljegyezte (*Divré Jiszráél* responsum 1. kötet 44. fejezet), hogy Pest és Bécs közötti hajóút után nem volt szokás *Birkát hágomel* áldást mondani. Valószínűleg azért, mert nem olyan nagyon mély vízben megy a hajó és nem is nagyon távol a vízparttól, ezért nem annyira veszélyes.

A szülés valóban nincs megemlítve a zsoltárban, de ez a betegség-kategóriába tartozik, annak ellenére, hogy ez egy „örömbetegség”, amiből fel kell, hogy épüljön. Ezenkívül – ahogy arról szó volt a korábbi cikkben – általában minden életveszélyes helyzetre ki kell terjeszteni az áldásmondást, így erre is.

Többféle szokás van arra, hogy a frissen szült nő miként tudja elmondani a *hágomel* áldást (*Ét lálede* 8:19.). Van, ahol összegyűtenek egy *minjent* ott, ahol az édesanya tartózkodik, és ő a *min-*

jen füle hallatára mond áldást. Máshol nem az áldást mondja el, helyette a *minjen máárivot* mond és annak az elején, amikor az előimádkozó felszólítja a közösséget a *Borchura* („Áldjátok az Örökkévalót, aki áldott!” – *Sámuel imája* – *Zsidó imakönyv* 139. oldal), és az anyuka minden jelenlétével együtt válaszol erre („Áldott az Örökkévaló, a megáldott, örökön-örököké!”), az szolgál *gojmel bencsolásként*. Több magyar közösségben ezt a szokást követték. Megint máshol az anyuka első útja a zsinagógába vezet a felépülése után, ahol szintén a *Borchura* válaszol (*Zsidó imakönyv* 49. vagy 84. oldalon). A Chábádban inkább ezt a szokást követik (lásd *Sulchán Menáchem* 1. kötet 346–347. oldal). Mindenképp szokás felhívni a Tórához az újdonsült apukát, aki a feleségére gondolva mondja a *Borchu* áldást (*Mágén Ávrahám* 282. fejezet végén).

Oberlander Báruch

Gut Sábesz – megjelenik hetente

Kiadja a Chabad-Lubavics – Zsidó Nevelési és Oktatási Egyesület / Published weekly by Chabad-Lubavitch – The Jewish Heritage Center of Hungary
1052 Budapest, Károly körút 20.

Telefon: +36-1-268-0183

www.zsido.com / info@zsido.com

Felelős kiadó: Oberlander Báruch rabbi

Főszerkesztő: Steiner Zsófia

A kiadvány szent szövegek részleteit és magyarázatait tartalmazza. Kérjük ne dobja el!

Munkatársak: Golubovics Martina,

Dénes Anna, Kovács Kristóf

Nyomdai előkészítés: Juhász Valéria

ISSN 1416-4604

EMIH

EGYSÉGES MAGYARORSZÁGI
IZRAELITA HITKÖZSÉG